

УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

У сучасних умовах розвитку вітчизняних підприємств управління їх конкурентоспроможністю розглядається як один з аспектів менеджменту, дія якого спрямована на формування, розвиток та реалізацію конкурентних переваг й забезпечення життєздатності підприємства як суб'єкта економічної конкуренції.

Ринкова конкуренція ставить перед підприємствами завдання щодо пристосування до вимог мінливого конкурентного середовища функціонування, зокрема завдяки розв'язанню проблеми формування ефективного управління конкурентоспроможністю підприємства.

Вагомі наукові внески у розробку методичних підходів та механізмів управління та забезпечення конкурентоспроможності підприємств внесли Г. Л. Азоєв, Р. А. Фатхутдінов, А. Ю. Юданов, М. Портер, І. Ансофф, О. Савчук, О. Б. Чернега, М. Мескон, В. А. Биков, Ф. Котлер, Д. Рікардо, М. Г. Долинська, Т. Загорна й інші вітчизняні та зарубіжні економісти.

Конкурентоспроможність підприємства – це концентрування проявлення переваг над конкурентами в економічній, технологічній, організаційних сферах діяльності підприємств, яке можна визначити економічними показниками [1].

Ефективне управління конкурентоспроможністю підприємства – результат низької собівартості продукції, високого ступеню диференціації товарів, раціонального сегментування ринку, застосування інновацій, швидкого реагування на потреби ринку, високий рівень продуктивності праці, кваліфікації персоналу, якість і технічний рівень продукції, стратегічне мислення на різних рівнях управління.

Метою управління конкурентоспроможністю підприємства є забезпечення життєздатності та сталого функціонування підприємства за

будь-яких економічних, політичних, соціальних та інших змін у його зовнішньому середовищі.

У сучасній теорії і практиці управління конкурентоспроможністю підприємства розглядають як сукупність наступних елементів [2]:

планування розробки продукції, виробництва та збуту;

організація – оптимізація організаційної структури, забезпечення ресурсами та стимулювання збуту;

мотивація працівників підприємства та контрагентів;

контроль якості продукції та ресурсів, ефективності реалізації управлінських рішень і рівня конкурентоспроможності.

На ефективність управління конкурентоспроможністю підприємства впливає велика кількість різноманітних факторів, серед яких виділяють [1]:

зовнішні фактори: діяльність державних владних структур (фіскальна та кредитно-грошова політика, законодавство); кон'юнктура ринків сировинних та матеріальних ресурсів, ринків трудових ресурсів, ринків засобів виробництва, ринків фінансових ресурсів; розвиток галузей; параметри попиту.

Внутрішні фактори: діяльність керівництва та апарату управління підприємства; система технологічного оснащення; сировина, матеріали і напівфабрикати; збут продукції: його об'єм та витрати.

Для досягнення довготривалого успіху робота із забезпечення конкурентоспроможності підприємства має здійснюватися в усіх сферах та в усіх аспектах його діяльності. Звідси впливає, що ключовими аспектами забезпечення конкурентоспроможності підприємства є: виробничий, маркетинговий, фінансовий, інноваційний, управлінський, кадровий та організаційно-культурний аспекти забезпечення управління конкурентоспроможністю підприємства (рис. 1).

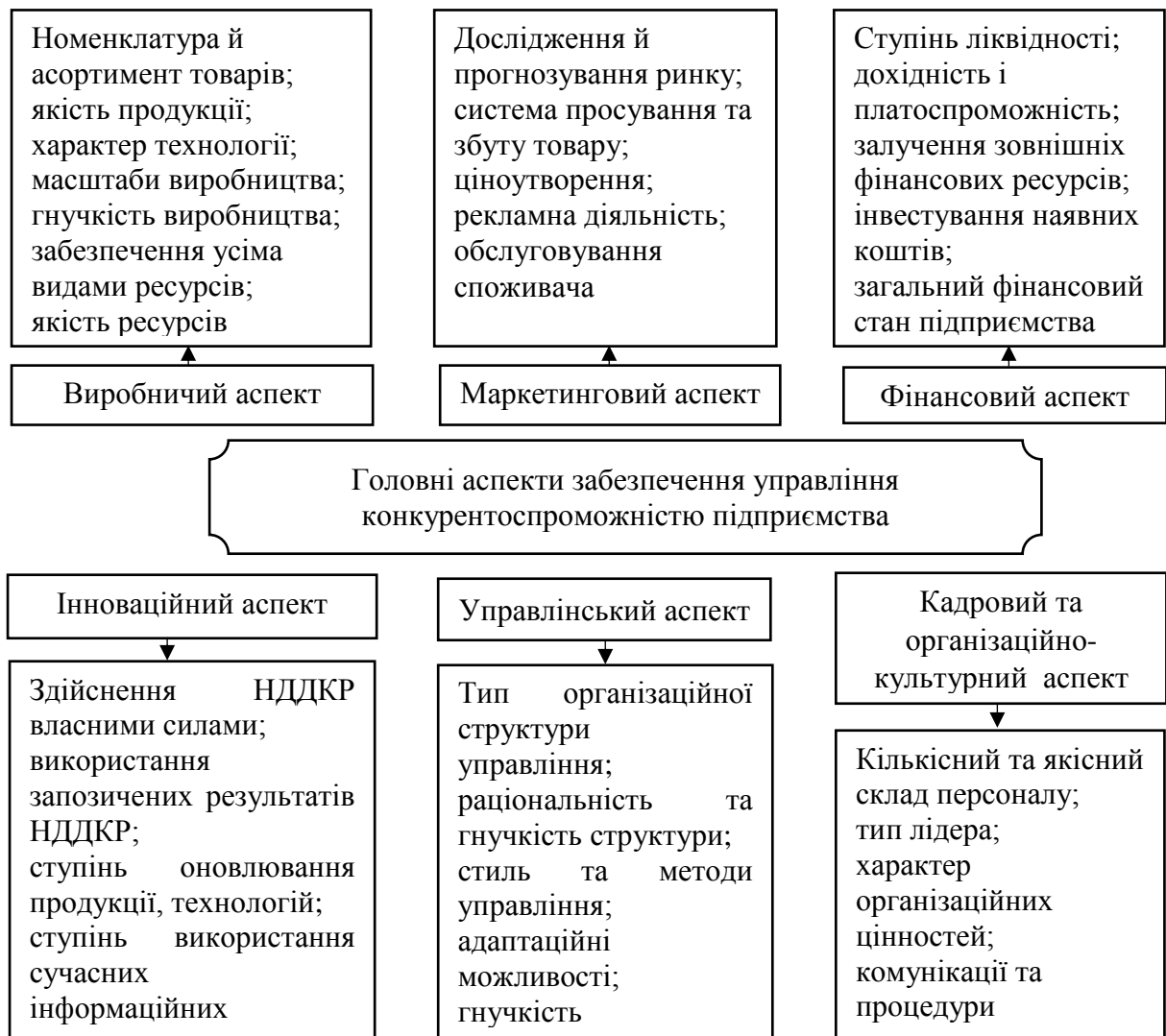

Рис. 1. – Головні аспекти забезпечення управління конкурентоспроможністю підприємства

Управління конкурентоспроможністю підприємства в сучасних умовах господарювання визначається, перш за все, умінням максимально використати в своїх інтересах ринкову ситуацію, що склалася або може скластись на визначений проміжок часу, для збільшення виробництва, надання послуг, товарообігу та одержання максимального прибутку щодо підтримання та підвищення конкурентоспроможності з використанням обмеженого обсягу ресурсів у певній ринковій ситуації.

Список використаних джерел: 1. Конкурентоспроможність підприємства: оцінка рівня та напрями підвищення: монографія/за ред. О.Г. Янкового. - Одеса: 2013.- 470 с. 2. Замроз М. Економічна

сутність конкурентоспроможності і основні аспекти її забезпечення / М. Замроз, В. Яцура // Економічний аналіз. - 2011. - Вип. 8. Ч. 2. - С. 235.